

Carrer Rosselló, 214, esc. A, 1r 1a  
08008 Barcelona

## Identificació de l'expedient

Resolució d'arxiu de la Informació prèvia núm. IP 164/2018, referent a l'Ajuntament de Sant Pere de Ribes.

## Antecedents

1. En data 15/06/2018, va tenir entrada a l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades un escrit d'una secció sindical pel qual formulava exposava uns fets referents a l'Ajuntament de Sant Pere de Ribes. En concret, aquesta entitat indicava que l'Ajuntament havia proporcionat a les persones empleades un formulari en què per tal de relacionar-se a través de mitjans electrònics, se'ls requeria informar sobre "*el seu telèfon i el seu correu electrònic personal*", cosa a criteri del sindicat, podria anar en contra de la doctrina fixada pel Tribunal Suprem a la sentència de 21/9/2015. L'entitat aportava còpia del dit formulari.
2. L'Autoritat va obrir una fase d'informació prèvia (núm. IP 164/2018), d'acord amb el que preveu l'article 7 del Decret 278/1993, de 9 de novembre, sobre el procediment sancionador d'aplicació als àmbits de competència de la Generalitat, i l'article 55.2 de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques (d'ara endavant, LPAC), per determinar si els fets eren susceptibles de motivar la incoació d'un procediment sancionador, la identificació de la persona o persones que en poguessin ser responsables i les circumstàncies rellevants que hi concorrien.
3. En aquesta fase d'informació, en data 28/06/2018 es va requerir l'Ajuntament de Sant Pere de Ribes perquè informés, entre d'altres, sobre els motius pels quals l'Ajuntament no utilitzaria el correu electrònic corporatiu per relacionar-se electrònicament amb les persones empleades.
4. En data 11/07/2018, l'Ajuntament de Sant Pere de Ribes va respondre el requeriment esmentat a través d'un escrit en què exposava el següent:
  - Que en el context de l'obligatorietat establerta a l'article 14.2 e) de l'LPAC, per tal d'implementar l'Administració electrònica en relació al dret i l'obligació dels empleats de les Administracions públiques de relacionar-se electrònicament en tots aquells tràmits i actuacions que realitzin amb l'Ajuntament en la seva condició de treballador, en data 27/04/2018 es va sol·licitar l'autorització per a la notificació electrònica de tots els empleats de l'Ajuntament per tal que facilitessin un correu electrònic on practicar les notificacions.
  - Que aquesta obligació no es troba condicionada o supeditada a l'esmentat desenvolupament reglamentari.

Carrer Rosselló, 214, esc. A, 1r 1a  
08008 Barcelona

- Que es va proposar facilitar una adreça externa a l'Ajuntament, donat que no tots els treballadors disposen d'adreça electrònica en el seu lloc de treball (treballadors de serveis específics, jardineria, plans d'ocupació, treballadors de neteja i cura de la via pública, etc.) i donat que l'adreça laboral no permet la consulta del correu si no es troben al seu lloc de treball. Aquest fet provocaria que notificacions relacionades amb situacions d'excedència, baixa laboral, etc., no poguessin ser ateses pel treballador.
- Que l'adreça a facilitar és una decisió del treballador, així com les conseqüències de no poder accedir fora del seu horari laboral.

L'Ajuntament de Sant Pere de Ribes adjuntava a l'escrit documentació diversa.

## Fonaments de dret

1. D'acord amb el que preveuen els articles 90.1 de l'LPAC i 2 del Decret 278/1993, en relació amb l'article 5 de la Llei 32/2010, de l'1 d'octubre, de l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades, i l'article 15 del Decret 48/2003, de 20 de febrer, pel qual s'aprova l'Estatut de l'Agència Catalana de Protecció de Dades, és competent per dictar aquesta resolució la directora de l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades.
2. A partir del relat de fets que s'ha exposat a l'apartat d'antecedents, cal analitzar els fets que exposava l'entitat que acudí a aquesta Autoritat, per considerar que podrien vulnerar la legislació de protecció de dades.

Com s'ha avançat als antecedents, la secció sindical qüestionava que l'Ajuntament pogués obligar als seus empleats a proporcionar determinades dades a fi de relacionar-se a través de mitjans electrònics. A tal efecte, invocava la Sentència del Tribunal Suprem de 21/09/2015 (recurs núm. 259/2014), dictada en la jurisdicció social, i en la qual es determinava que: *“los datos cuya incorporación al contrato se cuestionan [teléfono móvil/correo electrónico] en manera alguna están exentos del consentimiento del trabajador. No lo están en la excepción general del art. 6.2 LOPD, porque en absoluto «son necesarios para el mantenimiento o cumplimiento» del contrato de trabajo (...)”*

En el present cas, quan l'Ajuntament sol·licità aquestes dades a les persones empleades (27/04/2018) encara no era d'aplicació el Reglament (UE) 2016/679 del Parlament Europeu i del Consell, de 27/4, relatiu a la protecció de les persones físiques pel que fa al tractament de dades personals i a la lliure circulació d'aquestes (en endavant, RGPD). Aquesta darrera norma resulta plenament aplicable a partir del 25/05/2018, tal com s'estableix a l'article 99 de l'RGPD.

Carrer Rosselló, 214, esc. A, 1r 1a  
08008 Barcelona

Així doncs, la petició d'informació efectuada per l'Ajuntament s'ha de dirimir d'acord amb allò previst per la Llei orgànica 15/1999, de 13 de desembre, de protecció de dades de caràcter personal (en endavant, LOPD), norma aplicable al moment dels fets aquí plantejats.

Sobre la base de l'anterior, es considera que el tractament controvertit no es fonamenta en l'excepció al consentiment prevista a l'article 6.2 de l'LOPD -al qual al·ludia l'STS esgrimida per l'entitat denunciant-, que legitima el tractament quan les dades "es refereixin a les parts d'un contracte o un precontracte d'una relació de negoci, laboral o administrativa i siguin necessàries per al seu manteniment o compliment".

Considera aquesta Autoritat que en relació amb les dades personals requerides per l'Ajuntament, cal acudir a l'article 6.1 de l'LOPD, que estableix que "El tractament de les dades de caràcter personal requereix el consentiment inequívoc de l'afectat, llevat que la llei disposi una altra cosa".

Així doncs, el precepte esmentat habilitava que el tractament de dades personals es pogués dur a terme sense consentiment de l'afectat, si així ho preveu una norma amb rang de llei. En aquest sentit, l'article 14.2 de l'LPAC disposa el següent:

*"2. En tot cas, estan obligats a relacionar-se a través de mitjans electrònics amb les administracions públiques per efectuar qualsevol tràmit d'un procediment administratiu, almenys, els subjectes següents: (...)  
e) Els empleats de les administracions públiques per als tràmits i actuacions que efectuïn amb elles per raó de la seva condició d'empleat públic, tal com determini reglamentàriament cada Administració."*

Així doncs, el precepte transcrit obliga els empleats de les administracions públiques a relacionar-se a través de mitjans electrònics amb les administracions públiques, en allò que afecti als tràmits i actuacions que efectuïn amb elles per la seva condició d'empleat públic de l'administració que es tracti. Certament, l'article 14.2.e) de l'LPAC estableix que aquesta relació electrònica s'ha de concretar reglamentàriament per cada Administració. Les disposicions reglamentàries que es dictin en desenvolupament de l'article 14.2.e) de l'LPAC podran detallar com ha d'ésser la relació a través de mitjans electrònics, però l'absència d'aquest desenvolupament reglamentari, en cap cas pot eximir els empleats públics de l'obligació de relacionar-se electrònicament amb la seva administració. Altra cosa és si, en compliment d'aquesta obligació, la persona empleada ha de facilitar la seva adreça electrònica particular.

Assentat l'anterior, escau concloure que el tractament de les dades dels empleats públics que siguin necessàries per relacionar-se amb ells a través de mitjans electrònics, d'acord amb l'article 14.2.e) de l'LPAC, no requeria del consentiment de les

Carrer Rosselló, 214, esc. A, 1r 1a  
08008 Barcelona

persones afectades a l'estar previst aquest tractament en una norma amb rang legal (article 6.1 de l'LOPD).

Val a dir que, l'aplicació plena de l'RGPD a partir del 25/05/2018 no alteraria la licitud del tractament aquí controvertit, ja que en tal cas la base jurídica d'aquest tractament seria el compliment d'una obligació legal prevista a l'article 14.2.e) de l'LPAC, per la qual cosa el tractament seria igualment lícit, ja que aquest seria necessari per al compliment d'una obligació legal aplicable al responsable del tractament (article 6.1.c de l'RGPD).

Tal com s'ha avançat, des de la perspectiva del principi de proporcionalitat regulat a l'article 4.1 de l'LOPD i avui recollit a l'article 5.1.c de l'RGPD, sota la denominació de principi de minimització, no s'infereix que l'adreça electrònica que havien de facilitar les persones empleades per relacionar-se amb l'Ajuntament a través de mitjans electrònics, necessàriament havia de ser la seva particular. Dit d'una altra manera, des de l'òptica del principi esmentat i tenint en compte que l'Ajuntament no havia determinat reglamentàriament les condicions de la relació a través de mitjans electrònics amb les persones empleades, no es pot qualificar de necessari que l'Ajuntament requerís als seus empleats l'aportació d'aquesta dada personal, que resideix en l'àmbit de l'esfera privada i no professional.

Així les coses, el tractament de l'adreça electrònica particular de les persones empleades, amb la finalitat de relacionar-se amb elles a través de mitjans electrònics, podria no resultar lícit, per no concórrer la base jurídica abans esmentada.

En aquest punt, escau fer unes consideracions envers el consentiment com a base jurídica. A aquest respecte, l'RGPD estableix al Considerant 43 que per garantir que el consentiment s'ha donat lliurement, aquest no ha de constituir un fonament jurídic vàlid per al tractament de dades de caràcter personal en un cas concret en què hi ha un desequilibri clar entre l'interessat i el responsable del tractament, en particular si el responsable esmentat és una autoritat pública i, per tant, és improbable que el consentiment s'hagi donat lliurement en totes les circumstàncies d'aquesta situació particular. Al seu torn, el Grup de Treball de l'Article 29 sobre Protecció de Dades, en les directrius sobre el consentiment en el sentit de l'RGPD (WP 259) assenyala que en el context laboral també existeix un desequilibri de poder, en la mesura que és poc probable que una persona empleada pugui respondre lliurement la sol·licitud de consentiment. En el present cas, sembla que aquesta desigualtat era manifesta, en el benentès que en el correu electrònic que l'Ajuntament va enviar a les persones empleades en data 27/04/2018, pel qual s'adjuntava l'autorització per a la notificació electrònica dels treballadors, s'indicava que *"S'ha de complimentar el document adjunt introduint les dades que es demanen, concretament, en relació al correu electrònic ha de ser un diferent del que es disposa com a treballador/a de l'Ajuntament."*

Carrer Rosselló, 214, esc. A, 1r 1a  
08008 Barcelona

Val a dir, que l'Ajuntament argumenta tal petició en què no tots els empleats disposen d'una adreça electrònica corporativa i pel fet que no és possible consultar la bústia de correu si les persones empleades no es troben en el seu lloc de treball. D'aquesta manifestació s'infereix, doncs, que només es permet la consulta si l'equip informàtic està connectat a la xarxa de l'Ajuntament.

Aquestes circumstàncies van comportar que l'Ajuntament considerés necessari sol·licitar una adreça de correu electrònic diferent a l'adreça corporativa que pogués tenir la persona empleada. En aquest punt cal afegir també que, aquesta recollida d'una altra adreça de correu diferent a la del correu corporatiu que pugui proporcionar l'Ajuntament, també podia tenir la seva justificació en evitar eventuais perjudicis a les persones empleades que, per la seva situació (com les que indica l'Ajuntament: excedència o baixa laboral) podrien no tenir coneixement de l'avís conforme se'ls ha remès una notificació per mitjans electrònics, la qual cosa implicaria que tal notificació s'entengués rebutjada, per haver transcorregut deu dies naturals des de la posada a disposició de la notificació sense que s'hagués accedit al seu contingut, de conformitat amb l'article 43.2 de l'LPAC.

A l'anterior, cal afegir que l'article 14 de l'LPAC no regula de forma precisa i completa com s'ha de donar compliment a l'obligació de les persones empleades de les Administracions Públiques per relacionar-se electrònicament amb aquestes, per als tràmits i actuacions que realitzin per raó de la seva condició. Al respecte, el precepte preveu que cada Administració determini reglamentàriament les condicions en què s'ha de donar compliment a aquesta obligació.

Tot això porta a considerar que els fets que van propiciar la queixa de la secció sindical, no tenen l'entitat suficient com per qualificar-los com a constitutius d'una de les infraccions previstes a la legislació de protecció de dades, i en concret per la presumpta vulneració de la llicitud del tractament. En conseqüència, no es considera procedent incoar un procediment sancionador.

No obstant això, es considera que el tractament que eventualment efectués l'Ajuntament de l'adreça electrònica particular dels empleats que haguessin donat compliment al requeriment que els havia dirigit l'Ajuntament, des de l'òptica de l'RGPD podria no ajustar-se al principi de minimització de les dades consagrat al seu article 5.1.c), per no resultar estrictament necessari per assolir la finalitat perseguida, consistent en poder-se comunicar amb els seus empleats per mitjans electrònics per donar compliment a l'obligació imposada per l'art. 14 de l'LPAC. En efecte, de les previsions de l'art. 14.2.e) de l'LPAC es pot inferir que recau sobre l'Ajuntament la càrrega de proporcionar els mitjans necessaris per tal de fer possible les comunicacions amb els seus empleats per mitjans electrònics. És per això que, tal com s'exposarà més endavant, escau formular una advertència a l'Ajuntament en aquest sentit.

Carrer Rosselló, 214, esc. A, 1r 1a  
08008 Barcelona

3. De conformitat amb tot el que s'ha exposat en el fonament de dret 2n, i atès que durant la informació prèvia no s'ha acreditat que hi hagi indicis racionals que permetin imputar cap fet que pugui ser constitutiu d'alguna de les infraccions previstes a la legislació aplicable, escau acordar l'arxiu d'aquestes actuacions. L'article 89 de l'LPAC, en consonància amb els articles 10.2 i 20.1 del Decret 278/1993, preveu que escau arxivar les actuacions quan en la instrucció del procediment es posa de manifest el següent: *"c) Quan els fets provats no constitueixin, de manera manifesta, una infracció administrativa."*
4. L'article 58.2.d) de l'RGPD faculta a les autoritats de control, en exercici dels seus poders correctius, a ordenar al responsable que les activitats de tractament s'ajustin a l'RGPD. Al seu torn, l'article 8.2.c) de la Llei 32/2010 faculta la directora de l'Autoritat per tal de requerir als responsables i als encarregats del tractament l'adopció de les mesures necessàries per a l'adequació del tractament de dades personals objecte d'investigació a la legislació vigent.

És en virtut d'aquesta facultat que, malgrat la decisió d'arxiu basada en els arguments expressats anteriorment, es considera procedent requerir l'Ajuntament de Sant Pere de Ribes per tal que cessi en la recollida de la dada relativa a l'adreça electrònica particular de les persones empleades, i respecte les dades que ja hagués recollit prèviament d'empleats que haguessin donat resposta al requeriment de l'Ajuntament mitjançant el formulari controvertit, que les suprimeixi.

Un cop s'hagi adoptat la mesura correctora descrita en el termini assenyalat, en el termini dels 10 dies següents l'Ajuntament de Sant Pere de Ribes n'ha d'informar l'Autoritat, sense perjudici de la facultat d'inspecció d'aquesta Autoritat per efectuar les verificacions corresponents.

## Resolució

Per tant, resolc:

1. Arxivar les actuacions d'informació prèvia número IP 164/2018, relatives a l'Ajuntament Sant Pere de Ribes.
2. Requerir l'Ajuntament Sant Pere de Ribes perquè adopti les mesures correctores assenyalades al fonament de dret 4t i acrediti davant d'aquesta Autoritat les actuacions dutes a terme per complir-les.
3. Notificar aquesta resolució a l'Ajuntament Sant Pere de Ribes i comunicar-la a la persona denunciant.

Carrer Rosselló, 214, esc. A, 1r 1a  
08008 Barcelona

4. Ordenar la publicació de la resolució al web de l'Autoritat ([www.apd.cat](http://www.apd.cat)), de conformitat amb l'article 17 de la Llei 32/2010, de l'1 d'octubre.

Contra aquesta resolució, que posa fi a la via administrativa d'acord amb l'article 14.3 del Decret 48/2003, de 20 de febrer, pel qual s'aprova l'Estatut de l'Agència Catalana de Protecció de Dades, l'Ajuntament pot interposar, amb caràcter potestatiu, un recurs de reposició davant la directora de l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades, en el termini d'un mes a comptar des de l'endemà de la seva notificació, d'acord amb el que preveu l'article 123 i següents de l'LPAC. També pot interposar directament un recurs contenciós administratiu davant els jutjats contenciosos administratius, en el termini de dos mesos a comptar des de l'endemà de la seva notificació, d'acord amb els articles 8, 14 i 46 de la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa.

Igualment, l'Ajuntament pot interposar qualsevol altre recurs que consideri convenient per defensar els seus interessos.

La directora

M. Àngels Barbarà i Fondevila

Barcelona, (a la data de la signatura electrònica)